

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilium Antiochenum II. Svb Liberio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO CHRISTI 363. quam inde transmutare artificiis contentionibusque verborum: quod faciunt Ariani, qui ex non entibus Filium Dei extitisse, eumdemque non fuisse antequam fieret, eum denique creaturam, factum, & mutabilem esse dicunt. Ideo enim (quemadmodum prædictimus) Synodus Nicæna anathematizauit istiusmodi hæresim, & veritatis fidem confessionibus approbavit, neque leui aut simplici ratione Filium Patri similem esse affueruit, eumque (ne ex leui re Deo similis, sed verus Deus ex Deo haberetur) consubstantialem esse scripto tradidit: quod proprium est genuini & veri Filii, veri & naturalis Patris. Sed nec alienauit Spiritum sanctum a Patre & Filio, sed eum vna glorificauit cum Patre & Filio, & in vna sanctæ Trinitatis fide, eo quod vna sit in sancta Trinitate deitas.

CONCILIVM ANTIOCHENVM II.
SVB LIBERIO.

NOTA.

³ Concilium Antiochenum.] Semiariani imperatoris animum præoccupati, e Perside redeunt obuiam processerunt, fideique libello oblato postularunt, vt Acaciani Filium Dei Patris dissimilem esse docentes, sedibus suis eiicerentur, ipsique in eorum loca sufficerentur. Imperator, inquit Socrates, accepto eorum libello, ipsos absque responso dimisit, hec verba dumtaxat locutus: Ego laude contentionem odio prosequor: eos, qui concordie dedisti sunt, complector amore, venerorque. Quod cum Acaciani intellexissent, ne, quod catholicis episcopis ipsi fecerant, ecclesiis suis eiicerentur, pietate confessim simulata institerunt, vt per Meletium orthodoxorum Antiochia episcoporum Concilium cogeretur. Quod cum antistes catholicus præstiteret, viginti septem episcopi Ariani, quorum nomina in subscriptione synodalis epistolæ habentur, ad Synodum conuenerunt, in qua Nicænam fidem absque alteratione in medium prolatam, recitatam ac recognitam, communione suffragio omnes ad unum comprobauerunt; quique per multa annorum curricula eamdem impugnarant, quasi e longo insania lethargo ex parte facti, palinodiam recantantes, absque tergiuersatione aliqua cognouerunt, suoque eam chirographo mutantam ad imperatorem Iouianum transmiserunt. Tanti interest, principes palam profiteri, se vere catholicos & orthodoxæ fidei acerrimos defensores esse. sua enim fidei confessione publica &

E c iij

222 LIBERIVS CONCILIVM IOVIANVS
PAPA IMP.

fincera, haereticos timore correptos ad palinodiam recantandam inducunt, vel saltem hoc efficiunt, vt rubore suffusi silcant, latenteant, aliove procul abscedant. Vide Baronium anno 363, numero 140.

SYNODALIS EPISTOLA,

Quam cum Nicæna confessione illi attexta, ad Iouianum imperatorem miserunt, hæc est.

Sanctissimo, Deoque carissimo domino nostro Iouiano Victori,
Augusto, Concilium episcoporum Antiochiae in unum
ex variis prouinciis conuocatum, salutem.

Exstat apud
Socr. lib. 3.
c. 21. So-
zom. lib. 6.
c. 4. Baron.
ann. 363. nu.
141.

TVAM pietatem, imperator sanctissime, cum primis laborare, vt ecclesiæ pax & concordia stabilitur, nobis exploratum est. Neque sumus nescii, te sapienter considerasse formam veræ & orthodoxæ fidei ad hanc concordiam confirmandam valere maxime. Idcirco, ne in eorum numero, qui doctrinam veritatis adulterare student, habeamus: visum est, tuæ prudentiæ significare, quod fidem sancti Concilii iam olim Nicæna congregati & approbemus & teneamus. Quandoquidem vocabulum *consubstantialis*, quod quibusdam videtur parum recte in ea positum, est probe a patribus commodaque interpretatione explanatum. Quæ quidem interpretatio ostendit, Filium ex Patris substantia genitum, Patri secundum substantiam similem, & neque affectionem ullam in eius inexplanabili generatione debere intelligi, neque vocabulum substantiæ apud sanctos patres ad consuetudinem Græci sermonis capi, sed ab illis poni ad euertendum illud pestiferum dogma, Christum scilicet ex nihilo ortum esse, ab Ario impie inductum: quod etiam isti Anomiani, id est, qui Filium Patri dissimilem statuunt, nuper exorti, multo audacius impudentiusque ad ecclesiæ concordiam labefactandam affuerant. Quamobrem exemplar fidei ab episcopis Nicæna coactis expositæ (quam sane vehementer amplectimur) his literis, quibus animorum nostrorum sententiam tibi declarauimus, subiungere placuit: est enim plenum eruditionis & doctrinæ, seque habet ad hunc modum: Credimus in unum

ANNO CHRISTI 363. Deum Patrem omnipotentem. & quæ sequuntur Nicæni symboli confessionis.

Ego Meletius episcopus Antiochiae, ea quæ supra scri-
pta sunt, fateor me approbare. Ego Eusebius Samosatae
episcopus eodem modo. Euagrius item Siculus, Vranius
Apameæ, Zoilus Larissæ, Acacius Cæsareæ, Antipater
Rossi, Abramius Vrimorum, Aristonicus Seleucopolis,
^{*Maris.} Barlamenus Pergami, Vranius Melitinae, *Magnus Cal-
chedonis, Eutychius Eleutheropolis, Isacoces Armeniæ
maioris, Titus Bostrorum, Petrus Sypporum, Pelagius
Laodiceæ, Arabianus Antri, Piso Adanorum per Lamy-
driponem presbyterum, Sabinianus Zeumatis, Athana-
sius Ancyrae per Orphitum & Aetium presbyteros, Irene-
nus Gazæ, Piso Augustæ, Patricius Palti per Lamydri-
ponem presbyterum, Anatolius Berœensium, Theotimus
Arabum, Lucianus denique Areorum episcopus. Hunc
libellum in Sabini libro, qui, Collectio rerum in Concilio
actarum, inscribitur, inuenimus.

Episcopi
qui inter-
fuerunt Con-
cil. Antio-
cheno.

L A M P S A C E N V M
C O N C I L I A B V L V M

S E M I A R I A N O R V M

A D V E R S V S A R I A N O S C E L E B R A T V M .

N O T A .

ANNO CHRISTI 364. * *Lampsacenum.*] Lampsacus est vrbis in angusto Hellesponti finu posita. Socrates lib. 4. cap. 4. Hoc loco indicatum est Concilium anno Christi 364. quando Valentinianus per legatum Hypatianum Heracleæ episcopum ad Synodus indicendam solicitatus, præclarum hoc responsum dedisset: *sibi qui unus e laicorum numero erat, non licere se eiusmodi negotiis interponere. Et ideo sacerdotes & episcopi, inquit, quibus haec cura sunt, seorsum per se, ubicumque ipsis libitum fuerit, in unum conueniant. Quo responso ad legationem Hypatiani dato, Lampsaci Concilium cogunt.* Hæc Sozomenus libro 6. cap. 7. Quod ibidem ait, episcopos catholicos confessionalitatis assertores imperatorem de hac Synodo indica- da sollicitasse, adeoque Concilium catholicum fuisse, non tam- tum ex actis huius Concilii, sed etiam ex 72. & 82. epistolis sancti Basili constat, vbi Lampsacenam confessionem inter eas enumera-

Concilium
hoc non est
catholicum,
sed repro-
batum.